

ationer, hvor det klart fremgår af omstændighederne, at dette ikke er tilfældet. I så fald skal der gøres anmærkning herom. Vurderingen skal foretages senest i forbindelse med udarbejdelse af revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten. Kravet omfatter de engagementer, som er omfattet af stk. 1.

Det er tilstrækkeligt, at revisor afgiver en samlet erklæring om, at engagementerne er ydet i henhold til den finansielle virksomheds sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår.

Derudover er det bestemt, at der i den finansielle virksomheds årsrapport skal gives samlede oplysninger om den finansielle virksomheds engagementer med henholdsvis bestyrelsen og direktionen.

Bestemmelsen i *stk. 3* indebærer, at den finansielle virksomheds engagementer med bestyrelsesmedlemmer og direktører løbende skal overvåges af bestyrelsen og direktionen. Som noget nyt er engagementer med repræsentantskabet ikke omfattet af bestemmelsen.

Stk. 4 indebærer, at engagementer med nærtbeslægtede til direktionen fortsat er omfattet af kravet om bestyrelsens samtykke til og overvågning af engagementer. Der stilles ikke et tilsvarende krav for engagementer med nærtbeslægtede til bestyrelsesmedlemmer. I modsætning til de gældende finansielle tilsynslove er svogerskab ikke omfattet af bestemmelsen.

Realkreditloven har hidtil ikke indeholdt krav om, at bestyrelsen skulle overvåge engagementer med nærtbeslægtede. Det foreslås, at alle engagementer med nærtbeslægtede til direktører i finansielle virksomheder behandles ens.

Det er i *stk. 5* bestemt, at bestyrelsen for andre end direktører skal fastsætte retningslinjer for den nævnte personkreds om godkendelse af lån m.v. i virksomheden. Retningslinjerne skal kontrolleres af ekstern revisor. Personkredsen omfatter som noget nyt også ledende medarbejdere med et særligt ansvar for kreditfunktioner.

Såvel ekstern revisor som den interne revisionschef i finansielle virksomheder må efter de gældende regler, som foreslås videreført i *stk. 6*, ikke have engagement med den finansielle virksomhed, hvor de udøver deres hverv. Bestemmelsen omfatter alle former for engagement. Forbudet gælder kun de revisorer, der reviderer den pågældende finansielle virksomhed, og ikke andre revisorer i samme revisionsfirma.

Forbudet mod engagement gælder også i forhold til virksomheder inden for koncernen. Sidste pkt. er en videreførelse af § 179, stk. 11, sidste pkt., i lov om forsikringsvirksomhed.

Til § 21

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende tilsynslovgivning.

Revisor skal én gang årligt gennemgå virksomhedens interne retningslinjer med henblik på at vurdere, om instituttets forretningsgange vedrørende godkendelse af engagementer og indberetning af formuendispositioner er betryggende.

Til § 22

Bestemmelsen er en videreførelse af § 16, stk. 1, i bank- og sparekasseloven, med den forskel, at det er erhvervsministeren, der kan fravige bopælskravet eller fastsætte bestemmelse om, at bopælskravet ikke finder anvendelse.

Det foreslås, at bestemmelsen skal gælde alle finansielle virksomheder, der ikke er aktieselskaber, samt at henvisningen udvides til at omfatte aktieselskabslovens § 176, stk. 1, der supplerer aktieselskabslovens § 52, stk. 2, for så vidt angår bopælskrav.

Aktieselskabslovens § 52, stk. 1 og 2, og § 176, stk. 1, finder allerede anvendelse på gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser i henhold til lov om forsikringsvirksomhed § 72, stk. 1, og § 203 a, stk. 1.

Bestemmelsen har hidtil ikke været gældende for realkreditinstitutter, der ikke er aktieselskaber.

Det foreslås, at aktieselskabslovens regler om myndighed og bopæl for direktion og bestyrelse skal gælde for de finansielle virksomheder, der ikke er aktieselskaber. Finansielle virksomheder, der er aktieselskaber, er allerede omfattet af reglen.

Efter aktieselskabslovens § 52, stk. 2, kan erhvervsministeren undtage fra bopælskravet. Regler, der udstedes i medfør af denne hjemmel, finder tilsvarende anvendelse på finansielle virksomheder.

Det følger af aktieselskabslovens § 176, stk. 1, at bopælskrav, der følger af bl.a. aktieselskabslovens § 52, ikke anvendes i det omfang, andet er fastsat i medfør af international aftale eller ved bestemmelser fastsat af erhvervsministeren. Regler, der udstedes i medfør af denne hjemmel, finder tilsvarende anvendelse på finansielle virksomheder.

Den hidtil gældende bestemmelse i § 16, stk. 2, i bank- og sparekasseloven om vederlag til offentlige repræsentanter udgår, da den i bestemmelsen indeholdte hjemmel til at fastsætte regler om vederlag ikke er udnyttet i praksis.